

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

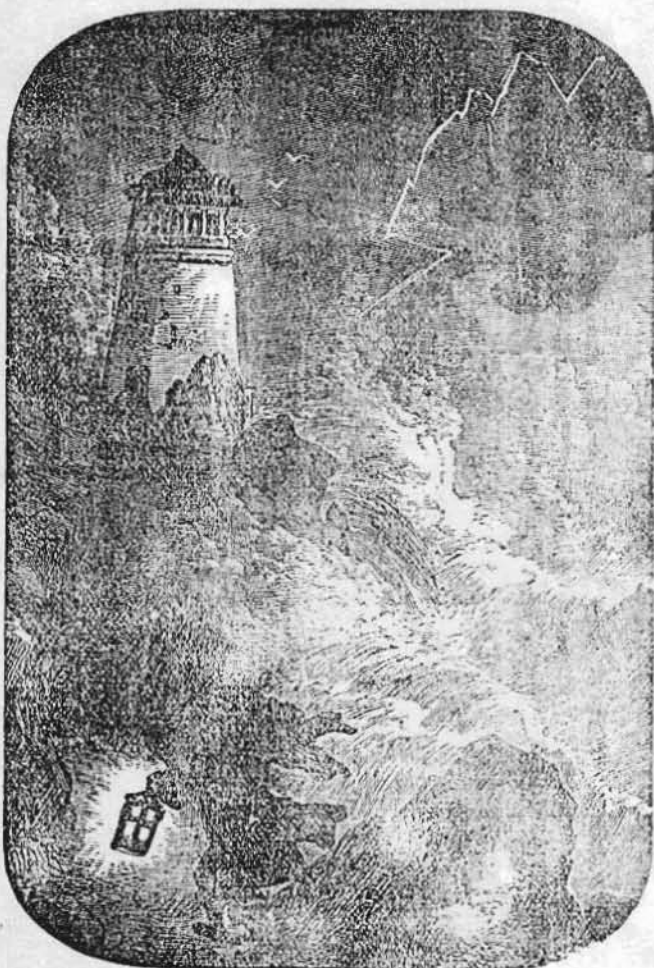
A világító torony.

ALL. S. 14.

Mily nagy jelentősége is van a világító toronynak a tengerészre nézve! Ha nem világítaná be messzire a tengert, már igen sok hajó tönkre ment volna a viharban sötét éjjeleken.

Jaj volna, ha egyszer a világító torony őrje elfelejtené felelősségteljes szolgálatát teljesíteni! Egy világító toronyon — így beszélnek — egy este az őrök a szokott időben meggyújtották a lámpákat. Egy kis idő múlva észrevették, hogy ahol máskor egy széles fénysáv volt, most nem volt megvilágítva a víz. Megvizsgálták a lámpát és belülről mindent rendben találtak. Erre kívülről is megtekintették, amikor aztán észrevették, hogy apró éjjeli bogarak milliói telepedtek a lámpaüvegre és így a fény kihatolását megakadályozták. Másnap reggel hírülhozták, hogy a világító torony közelében egy hajó zátonyra jutott, mert az apró bogarak a lámpát elsötétítették. Ugyan szerethetjük Jézust, mégis látszólag kicsiny hibák és mulasztások elsötétíthetik a fényt, mely Jézustól kiárad.

Kedves olvasó, tartsd magad az Isten ígéjéhez, amely valósággal világító torony. Így életed hajója nem fog zátonyra jutni, hanem eljut a biztos révbe.

Munkálkodjál!

Az Úr Jézus Krisztustól, a mi Mestertől *mindnyájan* megkaptuk a munkálkodásra való megbízatást. Aziránt semmi kétség, hogy mindnyájunknak dolgozni kell valamit az Úr országában. Ha valaki kereszténynek vallja magát, ezzel azt mondja, hogy ő Krisztus katonája, harcosa. Már pedig a világban sok ellensége van Krisztusnak, és így világos, hogy a keresztényeknek kötelessége Mestertüknek országát nem csak megvédeni az ellenséggel szemben, hanem azt hatalomra emelni és határait kiszélesíteni.

Ébren kell lennünk, hogy a kínáló alkalmakat felismerjük. Sokszor tehetnénk va-

lamit, csekély áldozatok árán, de az alkalmat elszalasztjuk fősvénységünk, kapzsiságunk vagy restségünk által. Ételmeseknek kell lennünk, mert az elmulasztott alkalom, nem egyhamar tér ismét vissza.

Mire kell különösen figyelemmel lenni kivétel nélkül *minden* keresztény embernek? Hiszen nem mindenki egyaránt alkalmas minden munkára. Tehát fürkészsze ki mindenki, hogy mire van különös hajlama. Tartsuk szem előtt, hogy valamire *nimbecgyiküinknek* van tehetsége, nehogy a Sátán azt súgja fülünkbe: „Te alkalmatlan vagy minden keresztény munkára.”

Krisztus országában nagyon sokféle munka létezik. Egyike a legfontosabbaknak

és a legkönnyebben kivihetőknek, a keresztény irodalom terjesztése. Sokan sóhajtoznak afelett, hogy nincs semmi tehetségük az Úr szolgálatára. Ime e munkaág az, melyet tudós és tudatlan, gazdag és szegény egyformán végezhet. Ne átaljad hát a fáradságot és a rendelkezésedre bocsátott iratokat osszad ki vagy küldd el postán közeli és távoli rokonaidnak és ismerőseidnek. Az ily kis fáradsággal járó munka már mérhetetlen nagy áldásoknak volt előidézője.

Egy másik igen fontos munkanem az, hogy ismerőseink és rokonaink figyelmét felhívjuk istentiszteleteinkre. A „Békeharang“ utolsó oldalán megtaláljuk mindig azon helyek jegyzékét, ahol istentiszteleteket tartunk. Nincs-e itt vagy ott ismerősöd, akinek bizonyára nincs tudomása a gyülekezetekről? Úgyan miért sokallod a fáradságot és nem hívod meg barátodat vagy rokonodat egyik istentiszteletre? Nem elég hogy imádkozol szeretteidért, kell hogy tegyél is valamit, ami által segítségükre lehetsz lelkiüdvük kimunkálásában. Vagy talán közölheted az illető prédikátorral a címeiket, azzal a kéréssel, hogy látogassa meg hozzátartozóidat. Hányszor előfordul, hogy az ember nem tudja kihez forduljon valamely idegen helyen és ilyenkor egy levelező lapon néhány sorral könnyen segíthetünk az embereken.

Vannak ismét olyanok, akiket Isten anyagiakban áldott meg gazdagon. Nem-e várja el a Mester, hogy az Ő országát támogassad és építsd abból, amivel Isten elhalmozott?

Látjuk, hogy a munka igen sokféle és minden embernek van némi tehetsége ebben vagy abban az irányban valamit tenni Mesterért. Kifogása tehát senkinek sem lehet. Mit teszel *te* Mesterednek és az Ő országa érdekében? „Munkálkodjál amíg nappal vagy, mert eljő az est és nem munkálhatsz már!“

A budapesti fiatal emberek otthona 2. évi jelentéséből.

Budapesten immár két éven át volt életben a fiatal emberek otthona. E nemes intézmény célja, a fővárosban élő vidéki fiatal embereknek otthont nyújtani. Csak az tudja, hogy mit jelent az egy idegen számára, Budapesten „otthont“ találni, aki már volt ott „hontalan.“

Az elmúlt éven át is többnyire telve volt az otthon. Megfordultak ott magyar, német, szerb és angol anyanyelvű ifjak. A szülők kötelességeit Frencz úr és Frenczné asszony látják el. Aki csak egyszer megfor-

dult az otthonban, mindig hálás szívvel fog megemlékezni Frenczné asszony anyai gondoskodásáról. Bátran mondhatjuk, hogy a szülői otthonban nem volt egyik lakónak sem jobb dolga, mint most az idegenben talált otthonban.

Fleps úr az otthon vezetője. Igazán mondhatni, hogy ő ez intézménynek él. Szívén viseli a lakóknak, úgy a testi, mint a szellemi szükségleteiket.

Természetesen az otthon első vezetője, kinek vállaira nehezednek az összes gondok, maga a budapesti gyülekezet lelkipásztora Funk prédikátor úr. Ő volt szíves szerkesztőségünkbe is bő jelentést küldeni az elmúlt évről. A többi között megjegyzi, hogy azon időt, melyet az otthonban sokszor késő éjjeli órákban töltött el, egy-egy fiatal emberrel beszélgetve és imádkozva, életének legszebb pillanatai közé számítja. Menynyí sok kérdés, mennyi küzdelem támad gyakran egy-egy ifjú szívében, aki a szülői házat elhagyva egyedül áll a fővárosban. Kihez forduljon ilyenkor bizalommal, mikor mindenkiben kételkednie kell? Itt tűnik ki, minő áldás egy ifjura nézve, ha ily otthonba vonulhat, ahol szerető kezek gondoskodnak testi szükségleteiről és egy tapasztalt férfiú szerető szívvel igazítja útba lelki kérdésekben.

Számos barátja van ma már az otthonnak. Ezek szóval és írásban is kifejezték elismerésüket az otthon vezetőségének. Így aztán megértjük, ha a szülők azzal az utasítással bocsátják fiukat az útra, hogy az otthonba menjenek, amint Budapestre érkeznek. Az is előfordul, hogy egy-egy gondos apa személyesen viszi el fiát az otthonba és kéri a vezetőséget, hogy vigyázzanak gyermekére. Ma már mindenfelé az országban ismerik az otthon áldásait, mert innen is, onnan is akadt már valaki aki otthon volt az otthonban.

Bízva tekint a vezetőség a jövőbe. Isten az Ő gazdag kegyelmével hívta életre ez intézményt. Ő gondoskodott eddig róla és segítette azt a mai magaslatára felemelni; Ő fogja továbbra is gondját viselni. Isten áldása legyen az otthon vezetőségén és az otthonban tartózkodó lakókon. —

A munkából.

A karácsonyi ünnepek immár elmúltak. De boldogok vagyunk valahányszor visszatekintünk rájuk. Mindenfelé megáldott minket Isten gazdagon. Mégis ki kell emelnünk egyik-másik ünnepélyt. Nevezetesen megemlíthetjük a *szeghegyi* gyermekünnepélyt, melyet

dec. 24-én tartottunk meg. Mintegy 40 gyermek jött el énekelni és szavalni a hatalmas karácsonyfa fényében. A kápolna annyira megtelt, hogy a hallgatóság közül sokan felültek az ablakokra és az oldal ajtóra. Kívül pedig álltak az ablakokban, hogy valamiképpen élvezhessenek valamit a szép ünnepélyből. Az udvarban is számosan álltak és mégis nagy azoknak száma, akik kénytelenek voltak szomorú szívvel ismét távozni. Már isméteiten tapasztaltuk, hogy ünnepek megtartására a szeghegyi kápolna máris kicsi. Így az ottani testvéreink a kápolna meg-
nagyobbitására gondolnak.

Ókérén karácsony másnapján voltunk. A verbászi énekkar kiszállt, hogy az ottani barátainkat megörvendeztessék néhány szép énekkel. Tartottunk néhány beszédet is, melyekben rámutattunk a karácsonyi ünnep eredetére és céljára. Az imaterem szintén kicsinek bizonyult. Szerencsére sokan, a hideg dacára, kívülről is meghallgatták a szép ünnepély lefolyását.

További eseménye a karácsonyi ünnepeknek a *cservenikai* istentisztelet. Szeghegyről karácsony másnapján kilencz férfi ment el a meghívásra. Délután két órakor mintegy 25 cservenikai lélek gyűlt össze az istentiszteletre, melyen Dietrich Károly testvérünk tartott lelkes beszédet. A cservenikaiak öröme oly nagy volt, hogy szeghegyi testvéreinket nem akarták elereszteni és amikor végre mégis menniök kellett szépen megkérték őket, hogy mielőbb jöjjenek el ismét közéjük.

Igazán gazdagon áldott meg bennünket az Ur *Verbászon* Szilveszter éjjelén. Ősi szokás szerint éjfélig tartó istentiszteletet tartottunk. Imádkoztunk, énekeltünk, tanúbizonyságot tettünk és az úrvacsoráját felvettük. A jó Isten áldó kegyelmével érezhetőleg közöttünk volt. Többen jelentkeztek, akik új életet akarnak kezdeni. Fenséges pillanatok azok, amikor egy lélek átadja magát az Úrnak. Az Írás azt mondja hogy ilyenkor a menyekben az angyalok örülnek!

Szegeden néhány hét óta osztogatjuk a „Békeharang“-ot. Reméljük, hogy a „Békeharang“ olvasása útján már némelyek Szegeden is megtudták, hogy mit jelent kereszténynek lenni. Kérjük azért a kedves szegedi barátainkat, akik a „Békeharang“-ot ily úton kapták meg eddig, sziveskedjenek e lapra előfizetni. A csekély 1 kor. előfizetési díjat mindenki könnyen beküldheti akár a szerkesztőségbe, akár a kiadóhivatalba. Kérnök azonban a k. barátainkat jöjjenek el minden csütörtökön az istentiszteletre is. Célunk a szentírásból merített igazságot hirdetni, mert meggyőződésünk, hogy ezek nélkül nincs se üdvösség, se boldogság. Bizonyosok vagyunk,

hogy, aki egyszer meglátogatta imatermünket a Hétvezér utcában, 34 szám alatt (Béjára a belső ajtón balra), az máskor is szívesen fog eljönni. Természetesen minden kezdet nehéz és így eleinte kevesen járnak istentiszteleteinkre, de ha ismertekké leszünk, mind többen és többen fogják élvezni Isten igéje hirdetésének áldásait.

Téli konferencia Verbászon.

Ma már közölhetjük e nevezetes összejöveteleknek egész sorrendjét. Néhányszor meg kellett változtatni az időpontot, míg most végre megállapodhattunk a Jan. 30-tól Febr. 1-ig terjedő időszakra. Jan. 30-án, pénteken este 7 órakor megnyitó istentisztelet lesz. Jan. 31-én és Febr. 1-én Nuelsen dr. püspök úr fog néhány előadást tartani. Naponta három istentisztelet lesz. Estétkint evangelizáló gyülekezetek lesznek, melyeken felváltva fognak a jelenlévő lelkészek prédikálni. Ez utóbbi összejöveteleket folytatjuk Febr. 4-ig szerdáig. Ezen sokat ígérő konferenciára Verbászra érkeznek Nuelsen dr. püspök úron kívül az összes lelkészeink és prédikátoraink. A kedves testvéreinket és barátainkat a közelből és távolból szívélyesen meghívjuk ezúton is és reméljük hogy mindenki gazdag áldással fog otthonába visszatérni a konferenciáról. Addig is imádkozzunk buzgón mindnyájan a Szentlélek nagymérvű kitöltéséért! —

A biblia hatalma.

Japánban egyszer egy bennszülött egy újtestamentumot ajándékozott egy börtönfelügyelőnek. Ez a felügyelő nem igen érdeklődött a könyv iránt. Tudta, hogy a foglyok egyike szeret olvasni: ez az ember gyilkosság miatt volt sokévi börtönre elítélve és most olvasott a könyvben. Amit belőle tanult megszívlelte és a könyvet tovább adta. Egy idő múlva aztán tűz ütött ki a börtönben. A fegyencek azonban nem használták fel az alkalmat szökésre, hanem sorakoztak és összetett erővel segítettek a tűz oltásában. Mikor a tüzet eloltották, egyetlen egy sem hiányzott a számukból. Ez aztán mégis csak feltűnt a japán kormánynak, mert ilyesmi még sohasem fordult elő. Vizsgálatot indítottak ez ügyben és ekkor kiderült, hogy ez annak az újtestamentum olvasásának eredménye, melyet a börtönfelügyelő az egyik fogolynak ajándékozott. Erdemeinek elismeréséül megkegyelmezték neki és szabadlára helyezték; de ő inkább visszamaradt,

hogy a fegyencek között tovább munkálkodhasson. —

Ez az eset Istenünk legkülönösebb cselekedetei közé tartozik és Isten ígéje erejének bizonyítéka.

Egy italmérési engedély iránti kérvény.

Amerikában egy tisztességes asztalos belefáradt mesterségébe. Elhatározta magát, hogy könnyebb kenyér után néz. Meglátogatott egy bizonyos urat, akinek az engedély iránti kérvényt alá kellett volna írnia. Az úr, megtudván hogy mi a kívánsága a derék mesternek, erősen szemei közé nézett ennek és megkérde, hogy ugyan mily oknál fogva akarja abbahagyni becsületes mesterségét. A válasz ez volt: „A pálinka árusítása jobban fizet, Uram.“ — Erre a következő párbeszéd fejlődött ki. „Nos, de nem gondolja Kend, hogy az iszákosoknak még nagyobb alkalmat ad arra, hogy magukat tönkretegyék?“ — „Oh, talán úgy lesz.“ — „Hiszi-e, hogy ha megkapja az engedélyt, ennek révén évente legalább 5 ember iszákos lesz?“ — „Ej erről még nem is gondolkodtam, de ez alighanem úgy lesz!“ — „Nos, már most ha tíz éven át folytatja Maga e mesterségét, akkor 50 ember lesz iszákossá a Maga segítségével és ötven családot tesz szerencsétlenné, esetleg koldusbotra juttatja őket!“ E beszéd magához térítette az eltévedt, becsületes asztalost, mert a kérvényét

azonnal szétlépte és újra elkezdett szorgalmasan gyalulni. Soha nem jött többé kísértésbe kocsmát nyitni.

A herceg és a szegény fiu.

Londonban egyszer egy kis fiú szeretne volna látni a királynőt. Elment a kastély elé és közölte kívánságát az őrrrel. Előbb nevetelt a katona, de amikor látta, hogy a fiú nem akar távozni, félre tolta a puskájával és megfenyegette arra az esetre, ha azonnal nem távozik. A fiatal hercegek egyike látta a fiút, amint ez a kastély előtt sirdogált és amikor megtudta, hogy miért szomorkodik, kezénél fogva elvezette az őr mellett egyenesen a királynőhöz. A királynő csodálkozva kérde a herceget, hogy mit akar a fiúcskával és mikor megtudta az esetét szívélyesen mosolygott, barátságosan megszólította a fiút, és egy fényes pénzdarabot adott neki, mire aztán elbocsátotta ismét. Ez természetesen sugárzó arccal tért haza.

Egy szegény gyermek csak a legnagyobb nehézségekkel juthat egy földi király színe elé, de a menny királyához vezető út nyitva áll még a koldus számára is.

Amint az ifjú herceg eme kis fiút az anyja elé vezette, úgy fog meg minket Krisztus kezünkönél és elvezet bennünket az Atyjához. A Krisztusért fogad el minket az Atya, nélküle nem nyerünk bebocsátást. Aki a királyt az Ő pompájában látni akarja, azt az életnek fejedelme vezeti az Ő dicsőségének trónusa elé. —

Metodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/28 órákor.

Csurog: Vasárnap d. u. 3 és Szombat este 1/28 órákor.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Vörösmarty-utca 983. Szerda este 8 órákor.

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/28 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.
Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbázon.